

25 stycznia 1929 r.

AG 116 27/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 9642.

Kl. 30 h 3.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Sposób wykorzystania działania ściągającego azydów.

Zgłoszono 1 kwietnia 1926 r.

Udzielono 13 listopada 1928 r.

Pierwszeństwo: 1 maja 1925 r. (Niemcy).

Już oddawna, jak wiadomo, wiedza usiłuje chorobliwe zwiększenie się ciśnienia krwi doprowadzić do stanu normalnego lub obniżyć o tyle, aby psychiczne i fizyczne cierpienia chorego zmniejszyły się do minimum; szczególnie farmakologia usiłuje wynaleźć środek, któryby, nie szkodząc zdrowiu, wpływał dodatnio na zmniejszenie ciśnienia krwi i na skurcze naczyń. Dotychczas głównie stosowano preparaty jodowe i ściągające (spasmolitica), a szczególnie te ostatnie o rodniku benzylowym. Ponadto proponowano stosować azotany, nitroestry, lecz nie doprowadziło to do jakichkolwiek godnych uwagi wyników.

Przy badaniach w tej tak ważnej dziedzinie terapeutycznej, stwierdzono, że po-

chodne kwasu azotowo-wodorowego, szczególnie ich pochodne organiczne, wpływają nadzwyczaj dodatnio na zwiększone ciśnienie krwi. Pomimo tak intensywnego działania azydów, jako takich, stosować nie należy, gdyż działanie ich, wskutek szybkiego rozkładu lub wydzielania się tych ciał, jest zbyt krótkotrwałe.

Okazało się, że w przeciwieństwie do istniejących środków hypotonicznych, można osiągnąć bez porównania lepsze wyniki, skoro nieznaczna ilość (np. 5%) jakiegoś azydu stosować naprzemian z używaniem zwykle środkami hypotonicznymi. Stopień działania oraz czas działania nowego leku nie jest funkcją addytywną poszczególnych jego składników, lecz jest wyższym od su-

marycznego działania tych ostatnich, tak iż wzmożone działanie efektu można objaśnić w myśl Buergis'a. To jednak tłumaczy tylko częściowo zjawisko wypadkowego działania, podczas gdy zjawisko to daje się objaśnić najkorzystniej w ten sposób, iż azydy wraz ze znanymi zwykłymi środkami hypotonicznymi, jak np. z pochodnymi benzyłowymi lub pochodnymi purynowymi, wstępuje w związki, wskutek czego warunki rozdzielania i wydzielania azydów, rozumie się, zmieniają się znacznie, co często prowadzi do dłuższego przebywania azydów w organizmie. W celu utrzymania nowego leku korzystnie jest zmieszać składniki dokładnie na masę jednorodną w postaci drobno sproszkowanej. Szczególnie czynną substancję otrzymuje się, łącząc np. ciało otrzymane według patentu niemieckiego Nr 412699 z pseudosacharinoazystem. Wyniki dodatnie, otrzymane z doświadczeń dokonanych nad zwierzętami, zostały potwierdzone również przy łóżu chorego.

Przykład I. 1,91 cz. estru benzyłowego kwasu *p*-jodoetoksybenzoesowego (patrz patent niemiecki Nr 412699) i 1,04 cz. pseudosacharinoazydu rozpuszcza się w 30 cz. acetonu i rozpuszczalnik odparowuje w próżni. Pozostałość zawiera 9,5% azotu.

Przykład II. W ciepłym stopie 1, 91 cz.

estru benzyłowego kwasu *p*-jodoetoksybenzoesowego rozpuszcza się ostrożnie 0,43 cz. azydu karbaminowego. Po ostudzeniu całość zestala się, tworząc substancję bezbarwną.

Przykład III. 2, 02 cz. jododwuoksypropanu i 1,63 cz. azydu kwasu *p*-oksybenzoesowego rozpuszcza się w eterze i ten ostatni odparowuje ostrożnie.

Przykład IV. Do roztworu 0,9 cz. teobrominy w kwasie octowym, przygotowanego na gorąco, dodaje się 1,02 cz. azydu kwasu hippurowego. Rozpuszczalnik odparowuje się ostrożnie.

Przykład V. 0,9 cz. teobrominy i 1,17 cz. azydu kwasu β -naftalenosulfonowego przerabia się w sposób wskazany w przykładzie IV.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wykorzystania działania hypotonicznego azydów, znamienny tem, że łączy się je z innymi, obniżającymi ciśnienie i łagodzącymi skurcze środkami.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.